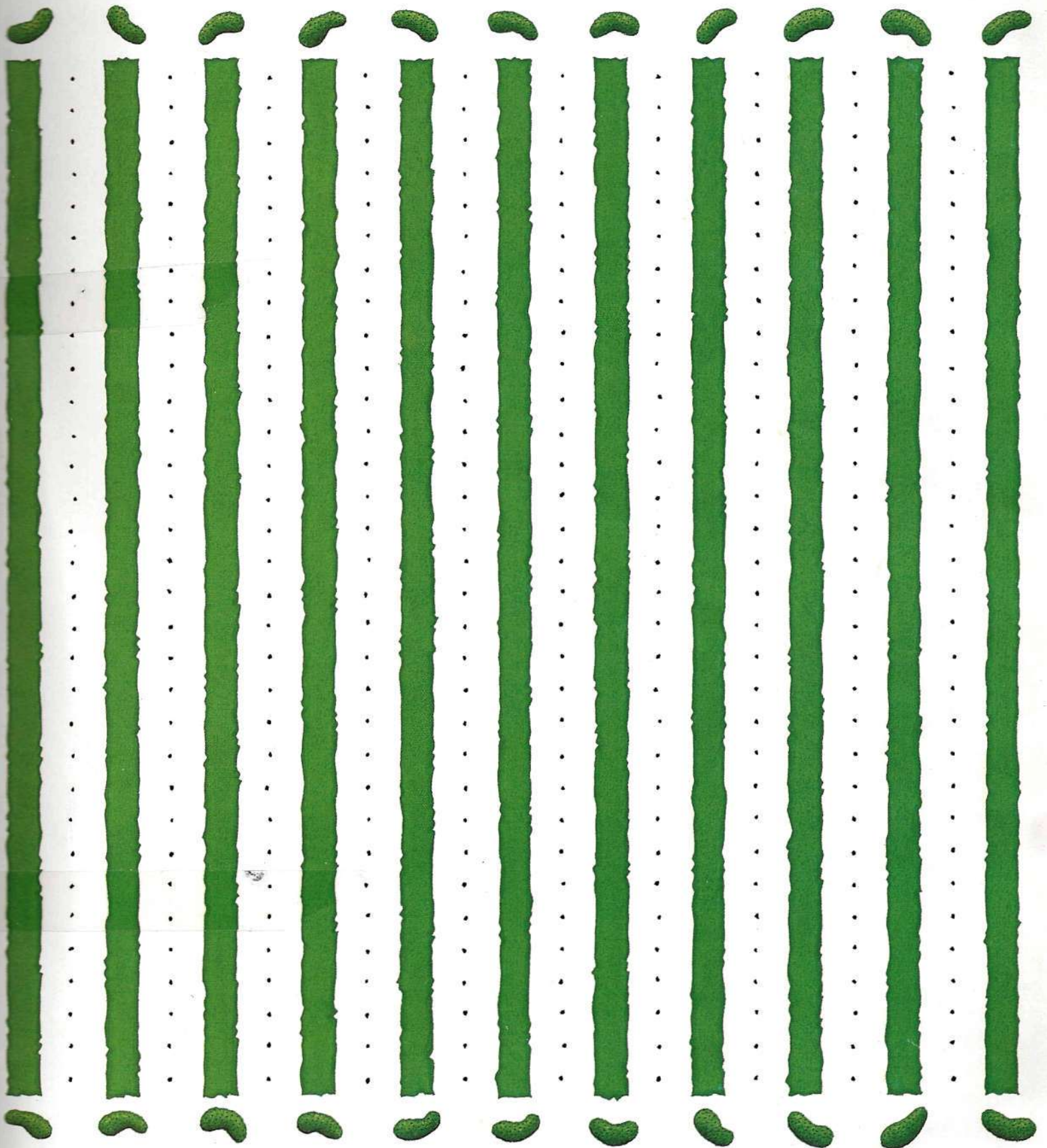

Christine M. Schneider

Η πεισματάρικη θεία Κλάρα

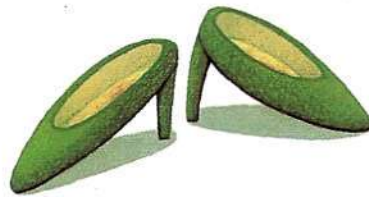

ΑΙΣΩΠΟΣ

Christine M. Schneider

Η πεισματάρια Θεία Κλάρα

Απόδοση
Βίκη Τσιώρου

ΑΙΣΩΠΟΣ

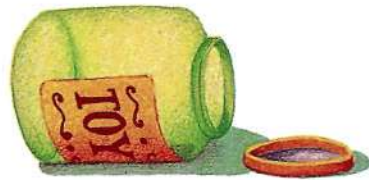
Η πεισματάρη θεία Κλάρα
Τίτλος πρωτοτύπου: *Picky Mrs. Pickle*

Απόδοση: Βίκη Τσιώρου
Διόρθωση: Άρτεμις Θεοδωρίδου

© 1999, Christine M. Schneider
© 2001, Εκδόσεις Αίσωπος για την ελληνική γλώσσα
Permission for this edition was arranged with Walker and Company
All rights reserved

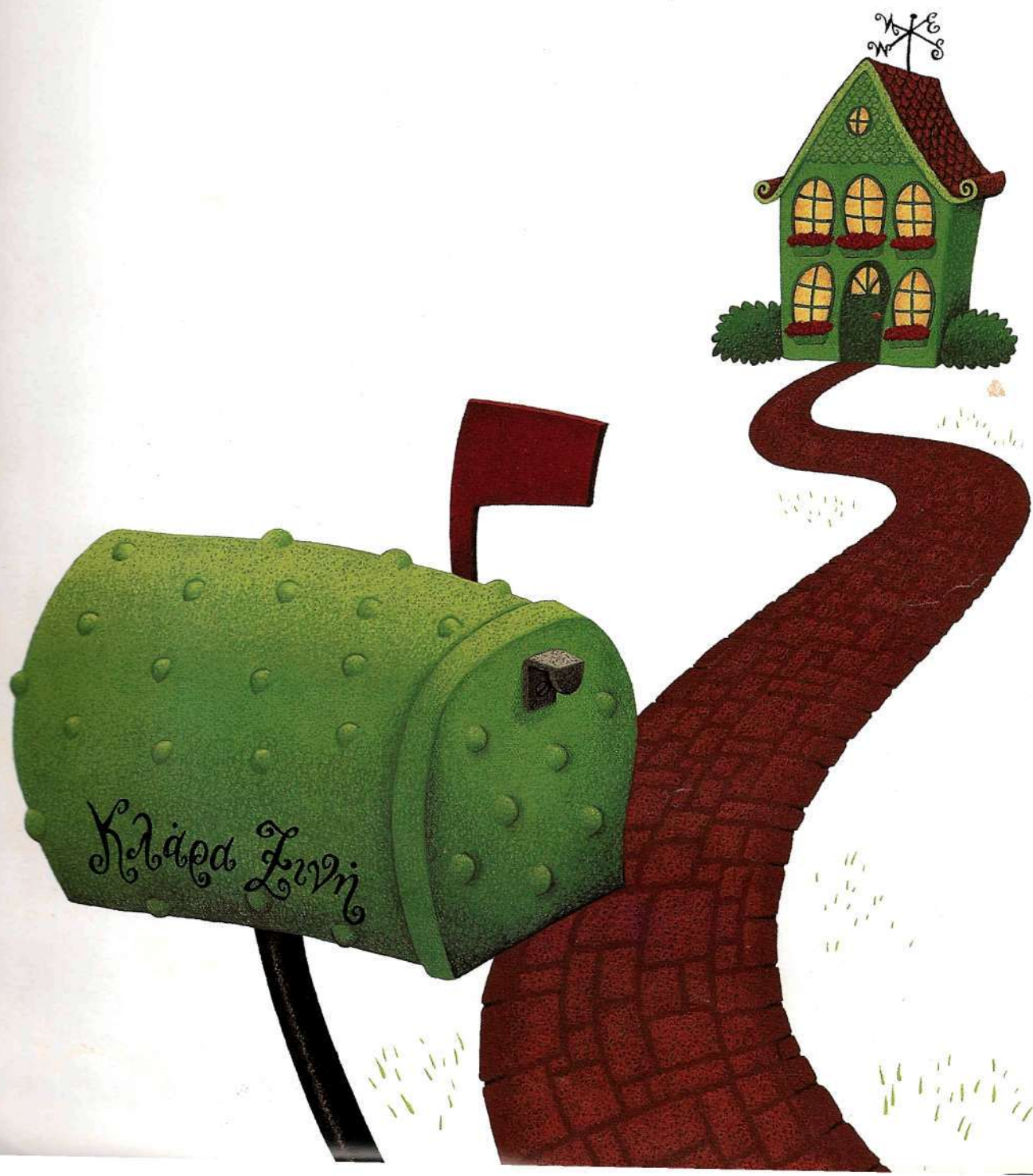
ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΙΣΩΠΟΣ
Ματθαίου Λιούγκα 30, 166 75 Αθήνα
Τηλ.: 9648 215, fax: 9635 191, 4133 511
E-mail: bagiasa@otenet.gr

ISBN 960-8240-04-2

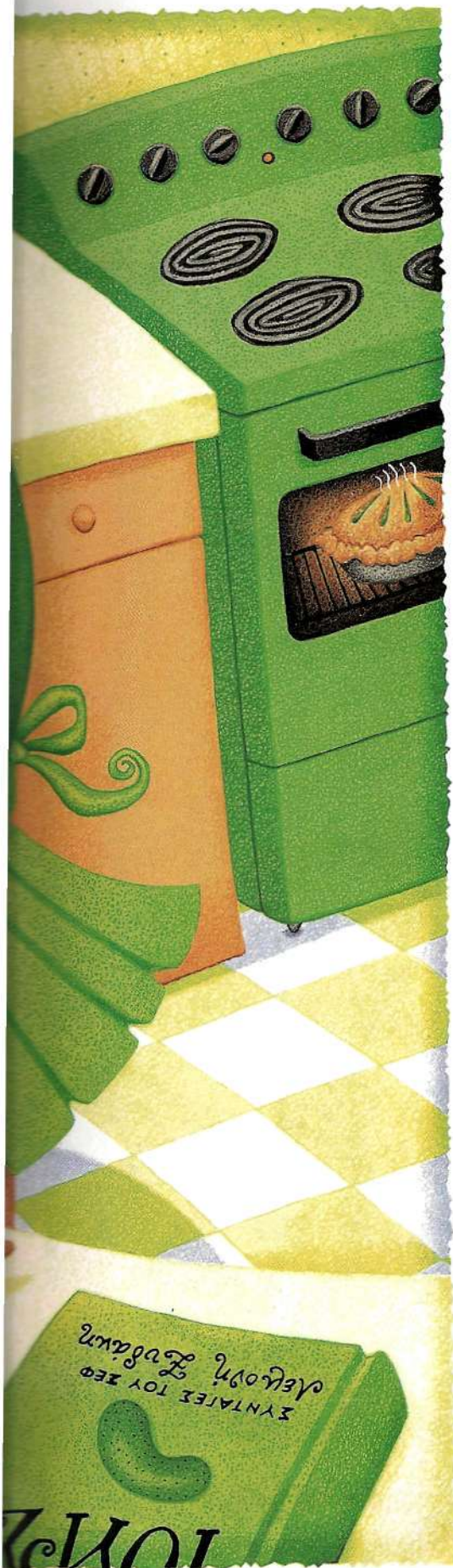
Στη μαμά, που κάνει το πιο νόστιμο τουρσί στον κόσμο

Ξεροκεφαλιά και πείσμα έχει η Κλάρα η Ξινή.
Πράσινα φοράει πάντα απ' τα νύχια ως την κορφή.
Σαν ανοίξει την ντουλάπα μόνο πράσινο θα δεις,
απ' τη μια μεριά ως την άλλη, σαν τα φύλλα της αυλής.

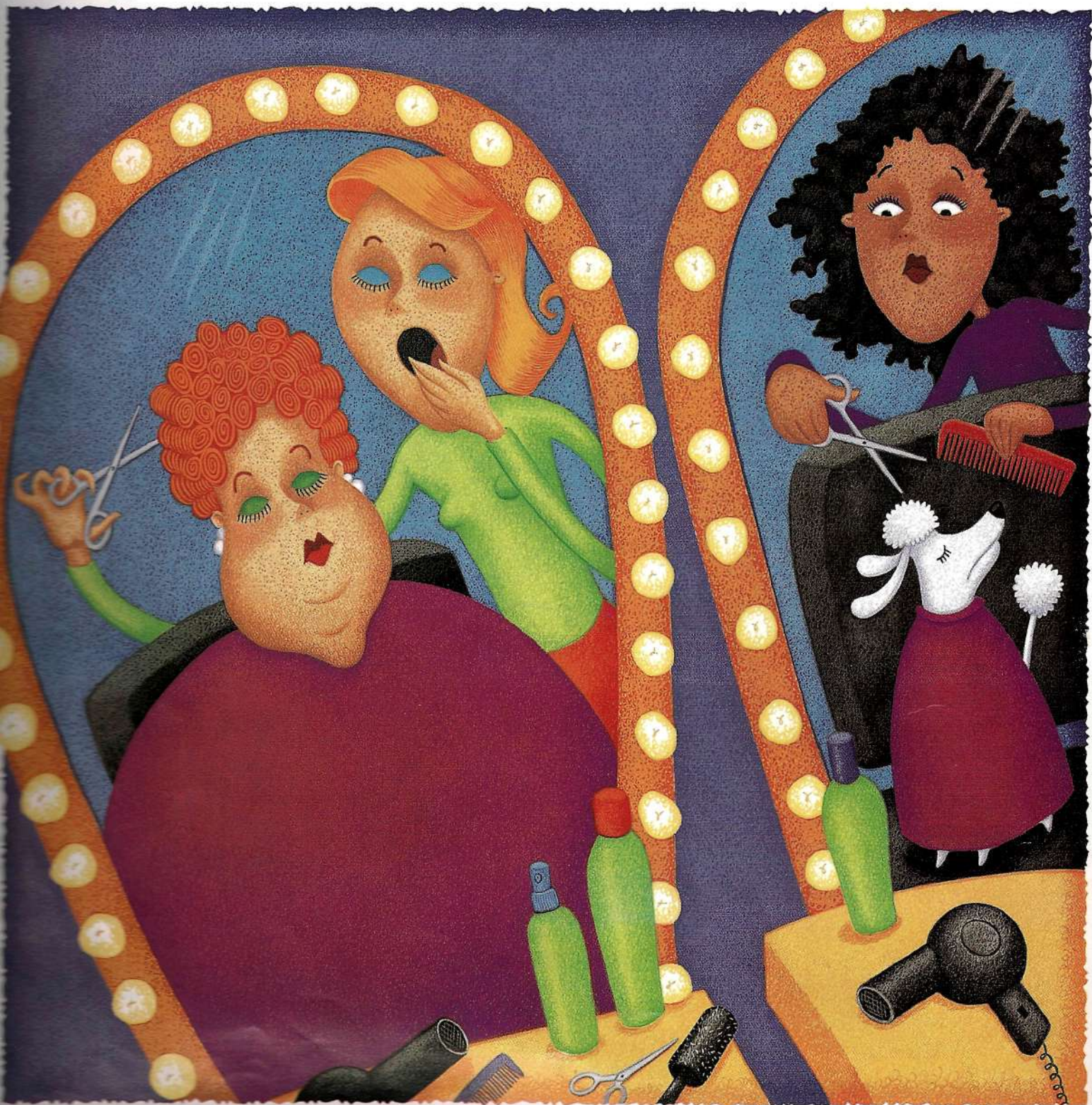

Δεν το αλλάζει ούτε στην πίτα.
Πράσινη κι αυτή τη βάζει
μες στο φούρνο να ψηθεί,
μ' αγγουράκια γεμιστή,
νόστιμη, λαχταριστή.

Και κολόνια όταν φοράει,
πράσινη την προτιμάει.

Σαν θα φτιάξει τα μαλλιά της, ίδιο χτένισμα θα δεις.
Και καπέλο αν αγοράσει, δε θα παραξενευτείς,
θέλει και αυτό ακόμα πράσινο να έχει χρώμα.

Το σπιτάκι της λατρεύει όπως το 'χει καμωμένο,
από πάνω μέχρι κάτω μες στα πράσινα ντυμένο.

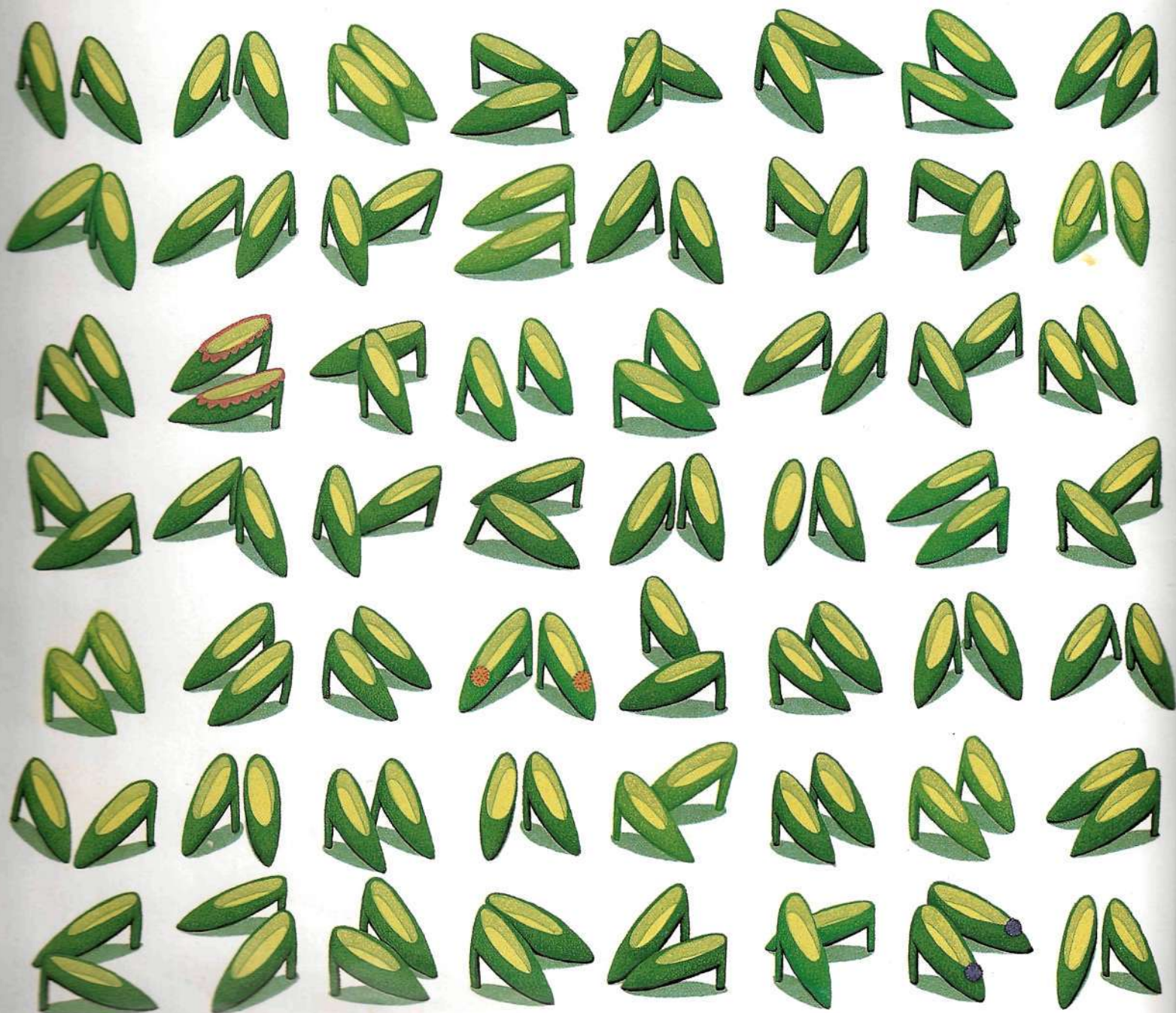
νέα Πτέρυγα
ΚΟΙΝΟΥ

Πτέρυγα
ΓΚΝΟΥ

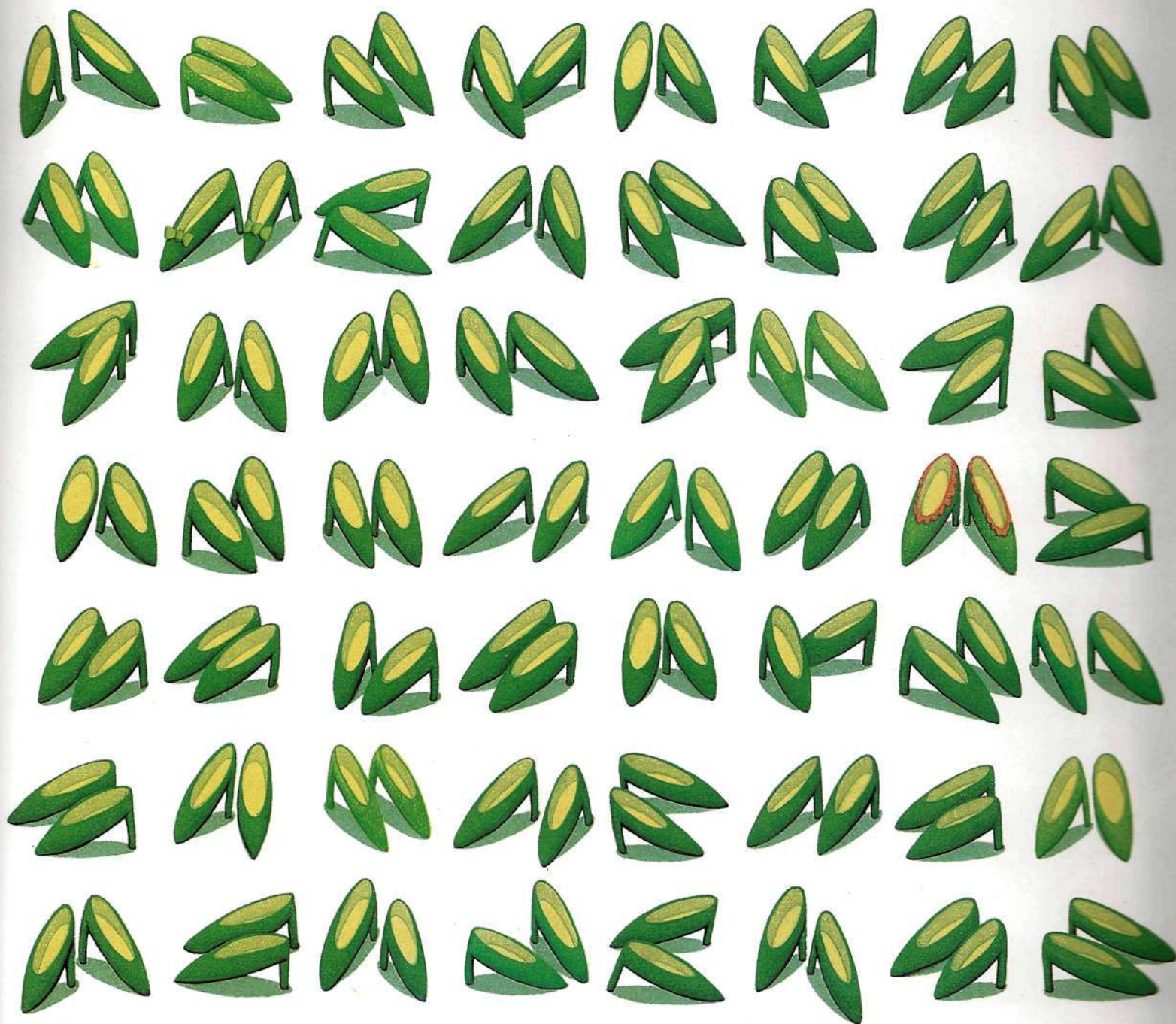
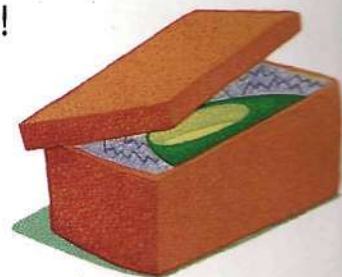

Και στο πάρκο όταν πάει,
στη δροσιά του πρωινού,
γι' άλλον πια δεν έχει μάτια,
παρά μόνο για το γκνου.

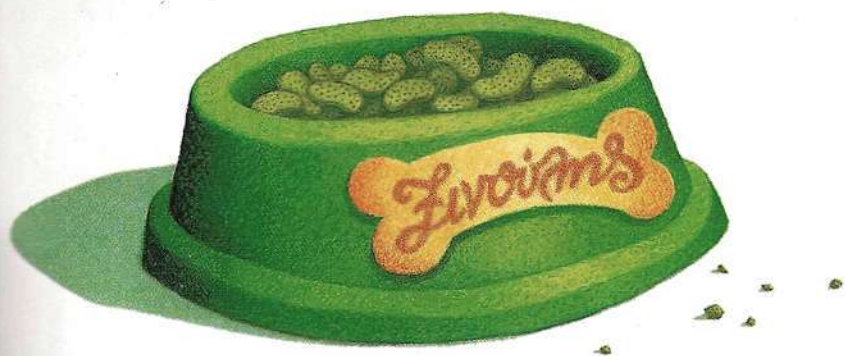
Όμορφα, κομψά παπούτσια δε χορταίνει να ψωνίζει.
Έχει πράσινα της μέντας, πράσινα του μαϊντανού,
πράσινα σαν κολοκύθι, πράσινα του χορταριού.

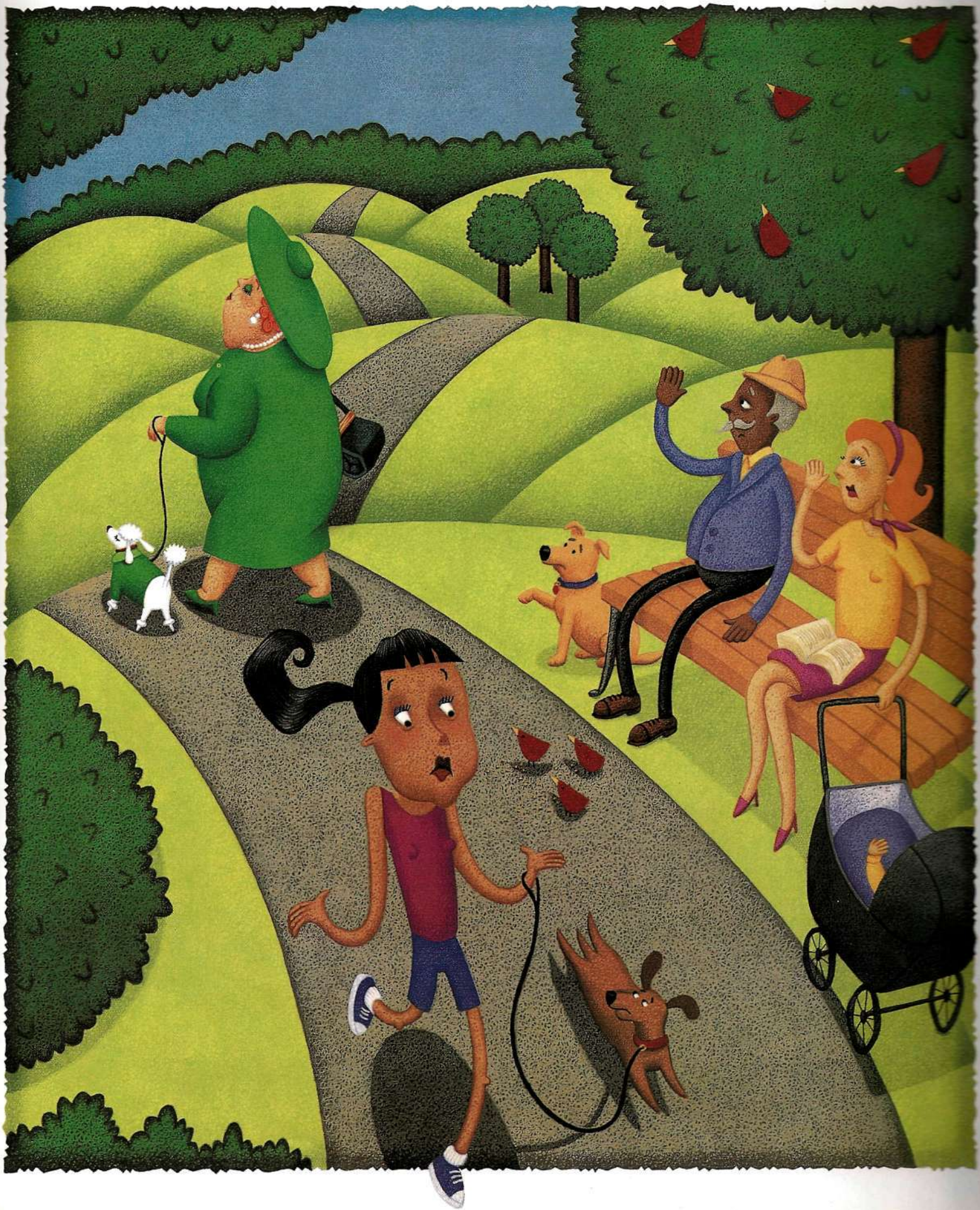

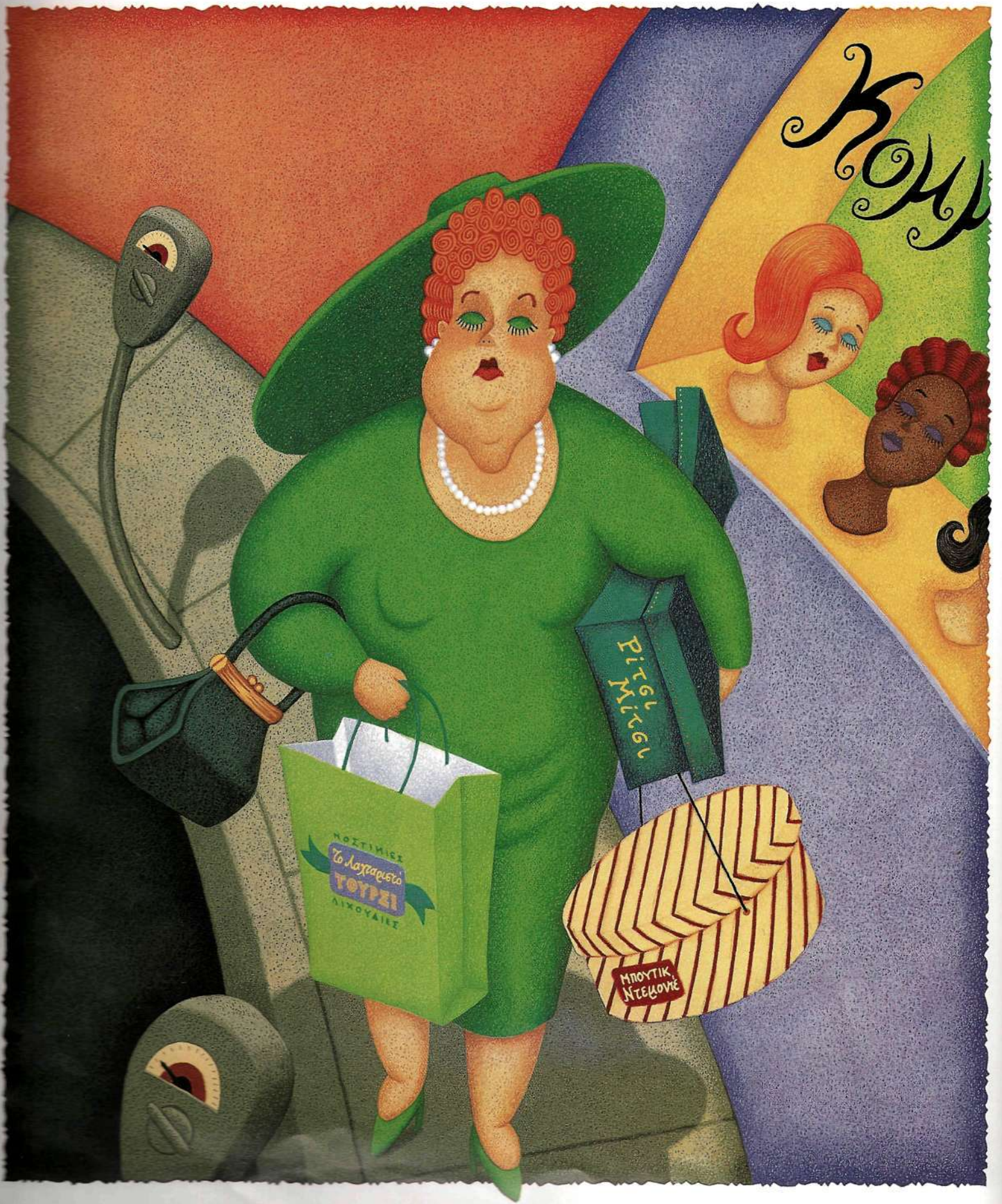
Άλλο χρώμα μην της δείξεις, ούτε θέλει να το δει!
Κόκκινο δεν της αρέσει, κίτρινο την εκνευρίζει,
μαύρο τη στενοχωρεί.

Νέους φίλους δε θα κάνει. Παραείναι βαρετό!
«Τι μπελάς να τους γνωρίσεις,
να τους χαιρετάς στο πάρκο,
να μιλάς για τον καιρό!»

Κι απ' τα ψώνια όταν γυρίζει, δεν υπάρχουνε εκπλήξεις,
έχει το δικό της γούστο, δε σηκώνει αντιρρήσεις.

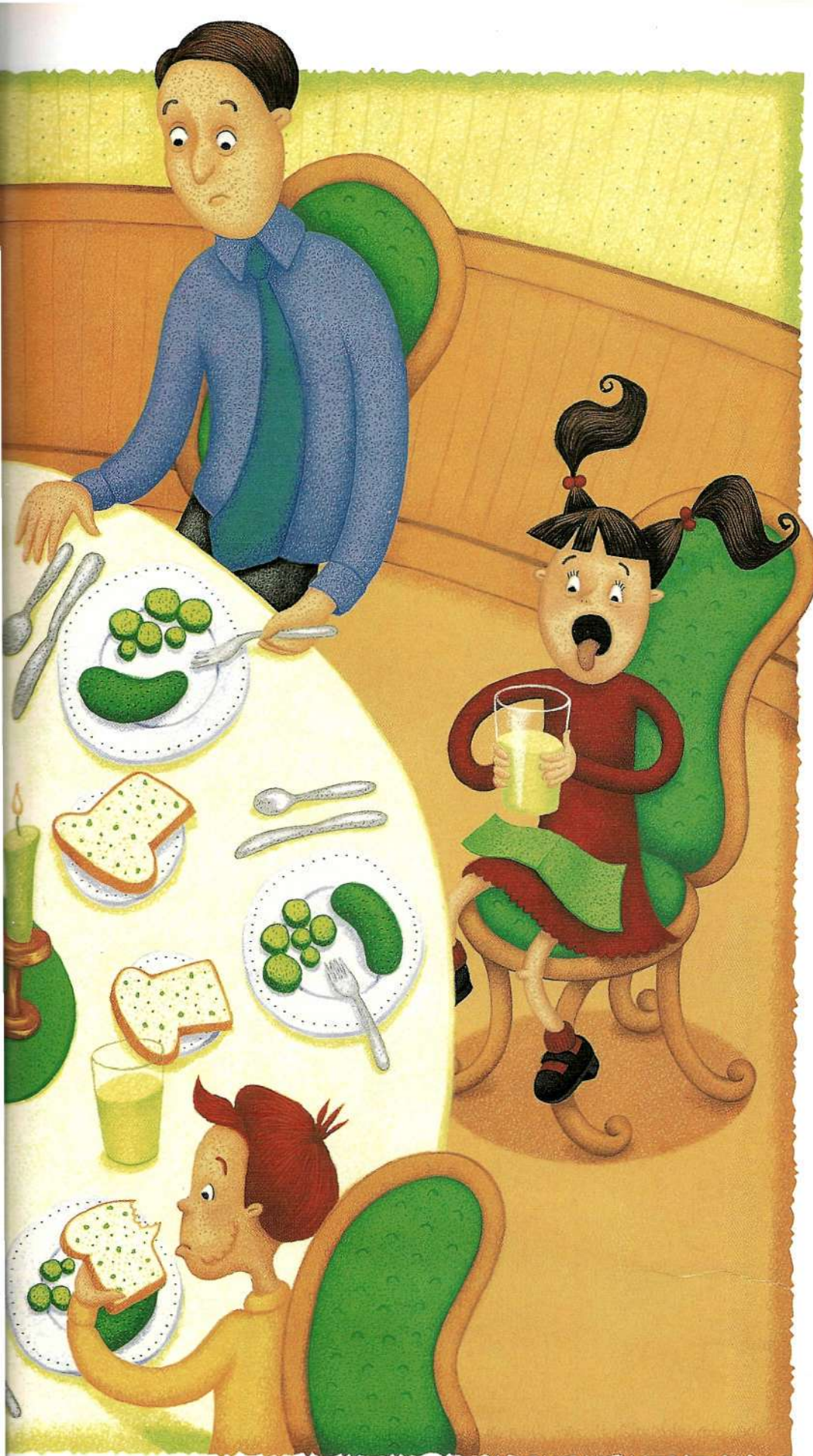

«Γιατί εμένα έτσι μ' αρέσει, αυτά πάντα προτιμώ.
Με κανένα δεν τ' αλλάζω, είμαι σίγουρη γι' αυτό!»

Οι δικοί της πια την ξέρουν
κι έχουνε παραδοθεί.
Τσάμπα κόπος
να της πούνε:

«Έχουμε όλοι βαρεθεί!
Η ζωή δεν είναι μόνο
καταπράσινα γοβάκια
και βαζάκια με τουρσί».

Μόνο η μικρή Σοφία
θαρρετά πάντα θα πει
όσα έχει στο μυαλό της,
δίχως να συγκρατηθεί.

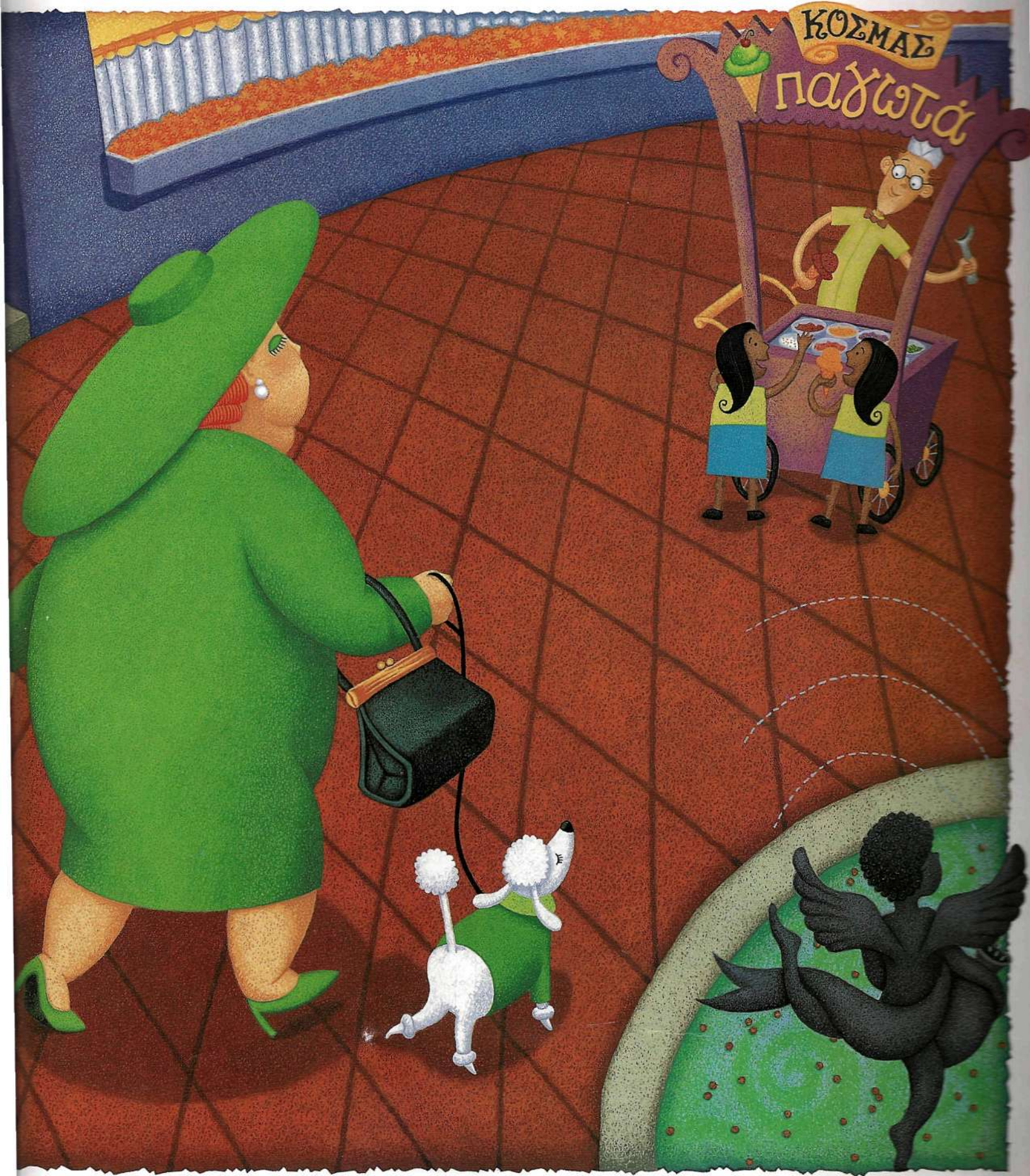
Είναι η σοφή ανιψούλα,
με κοτσίδες το μαλλί.
Και το μπόι που της λείπει,
θα το βρείτε στη φωνή.

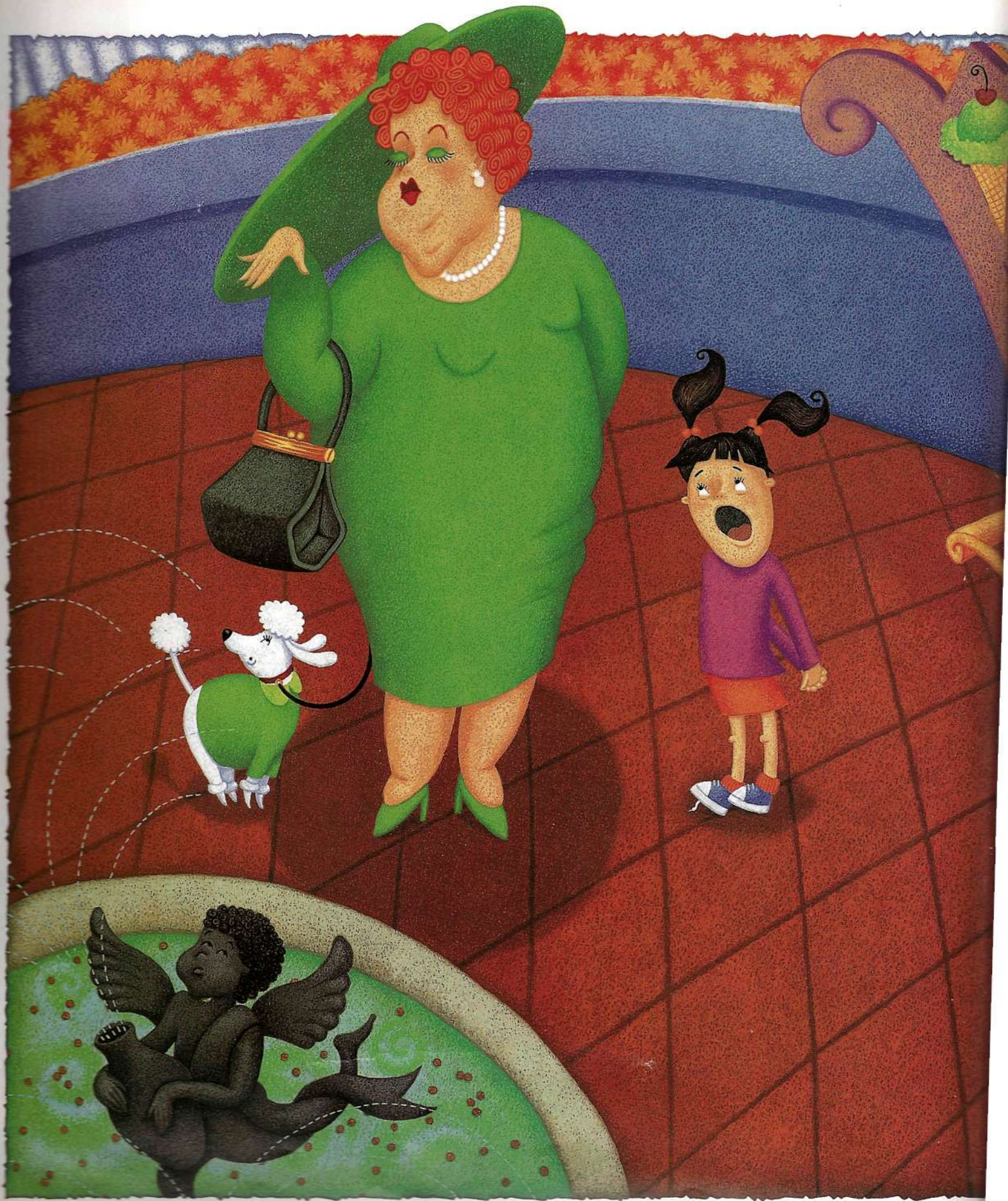
Χέρι χέρι με την Κλάρα
κάθε Κυριακή σαν βγούνε,
θα σταθούνε στου Κοσμά,
ν' αγοράσουν παγωτά.

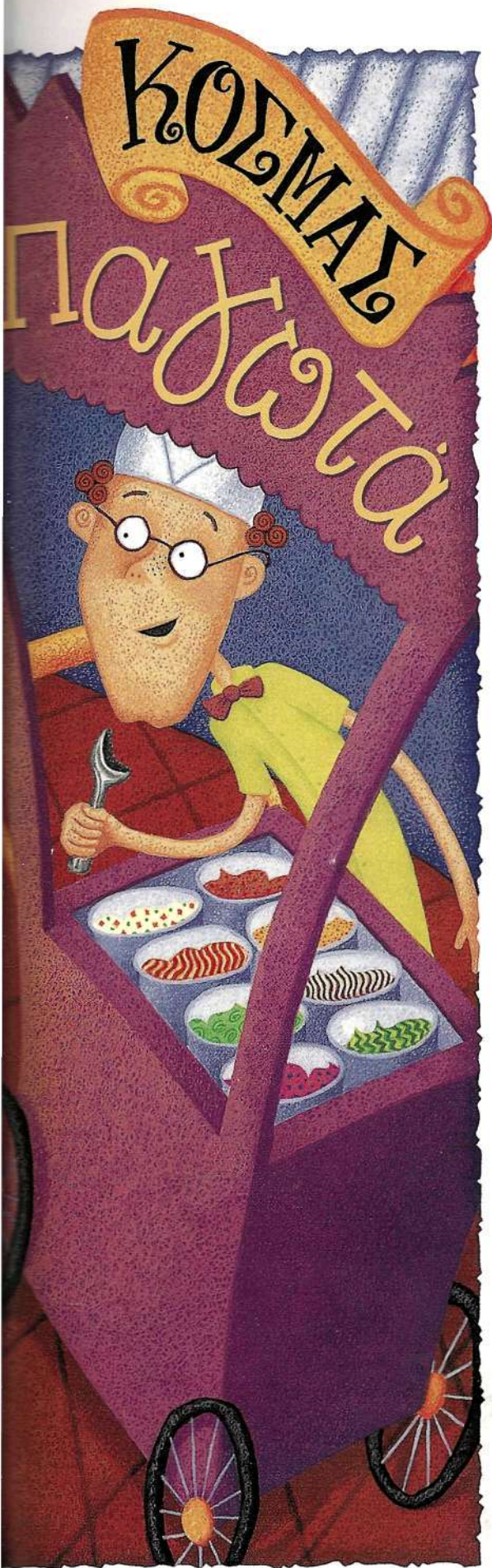
Και κει πέρα όλο μαλώνουν,
κάθε Κυριακή καθγάς.
Δεν αλλάζει η Κλάρα γεύση,
όσο κι αν παρακαλός.

Φράουλες και ανανάδες,
βύσσινα λαχταριστά,
σοκολάτες και μπανάνες...
τίποτα απ' όλα αυτά!

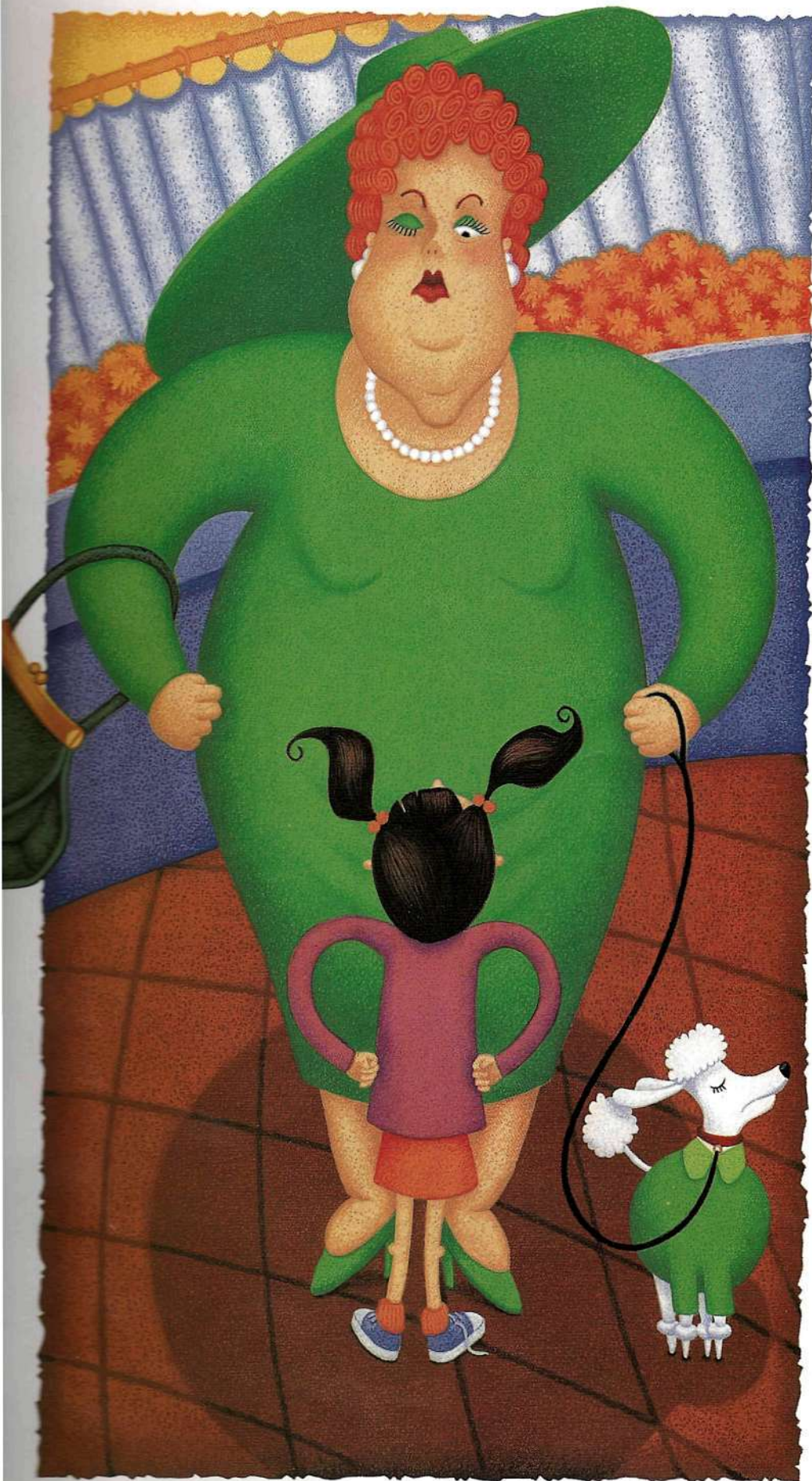

«Γιατί λες πως δε σ' αρέσουν;
Αφού δεν τα τρως ποτέ.
Ούτε τα 'χεις δοκιμάσει
ούτε καν τη μυρωδιά.
Όνειρο ίσως σου φανούνε,
φαντασία, λιχουδιά!»

Τις κουβέντες δε μετράει
η μικρή της ανιψιά:
«Είναι καζομάρα, θεία,
να μη θες να δοκιμάζεις.
Είναι λάθος και στραβό!

»Το γιατί εγώ το ξέρω
και αμέσως θα σ' το πω:
Σε φοβίζει το καινούριο,
ό,τι και να είναι αυτό».

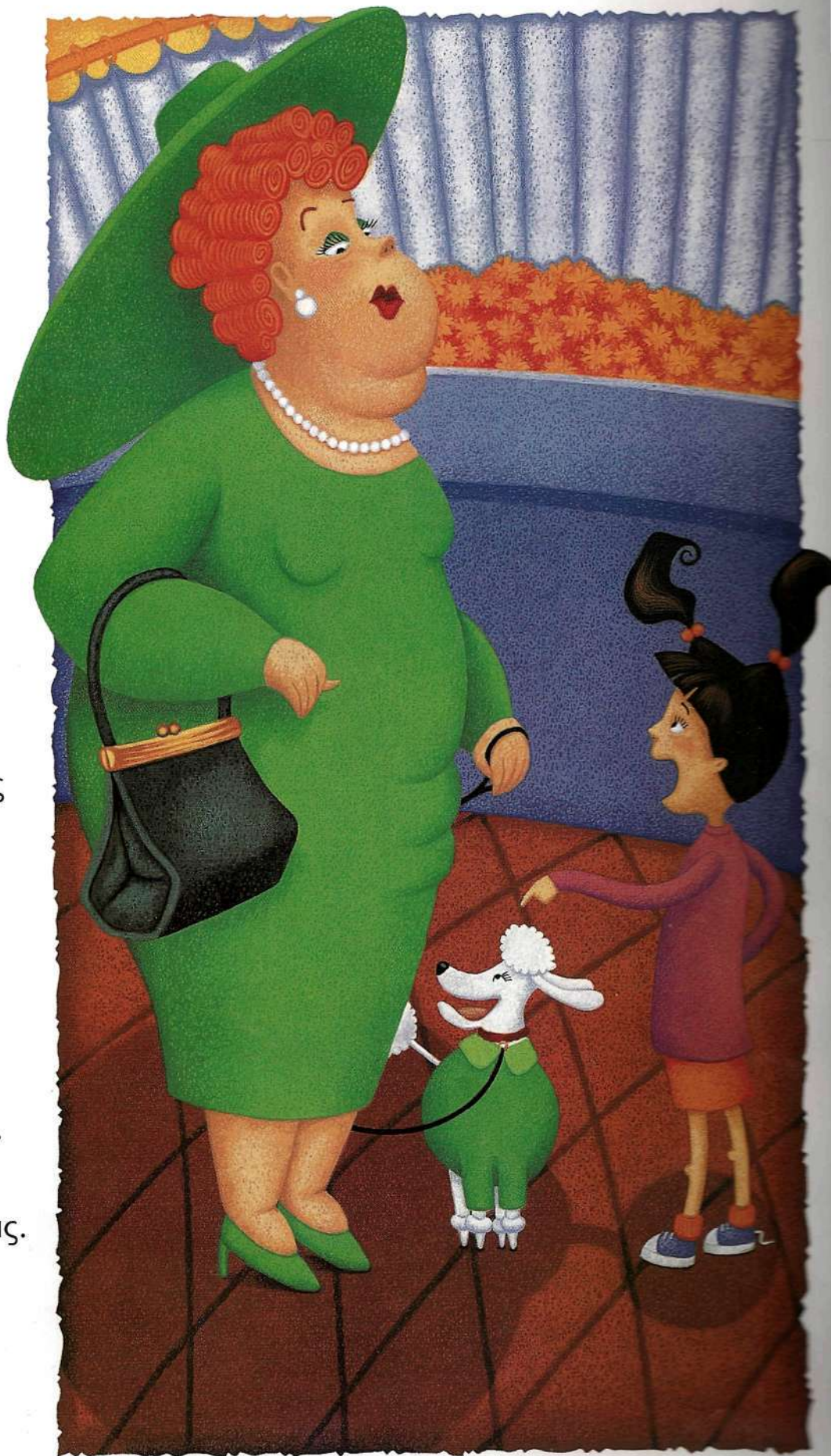
Σήμερα ξανά τα ίδια,
σαν τις άλλες τις φορές.
Πάλι «όχι», πάλι γκρίνια,
πάλι μούτρα και φωνές.

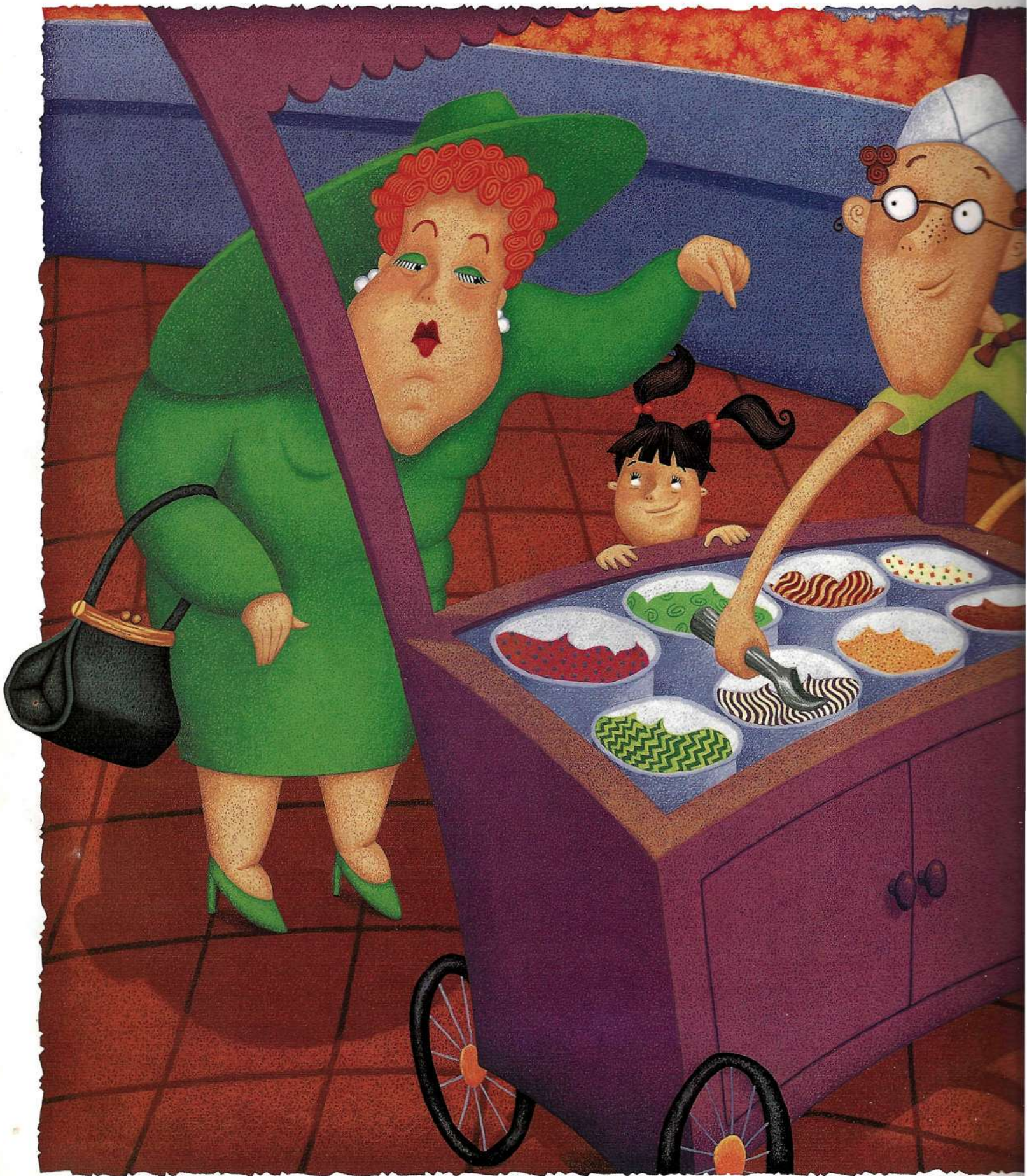
Όμως η μικρή Σοφία
πείσμωνσε για τα καλά.
Πίσω βήμα δε θα κάνει,
δε θα πάει πουθενά,
αν της Κλάρας δεν αλλάξει
τον ανόητο καβά.

«Ένα κομματάκι μόνο,
μια μπουκίτσα να δαγκώσεις
και το λόγο μου σου δίνω
ότι δε θα μετανιώσεις.

»Το σκυλάκι σου για βόλτα
ένα χρόνο εγώ θα βγάζω,
και τις γόβες θα γυαλίζω
και στη θέση τους θα βάζω.

»Κάν' το, Κλάρα, μη διστάσεις.
Μία τέτοια ευκαιρία
δεν αξίζει να τη χάσεις!»

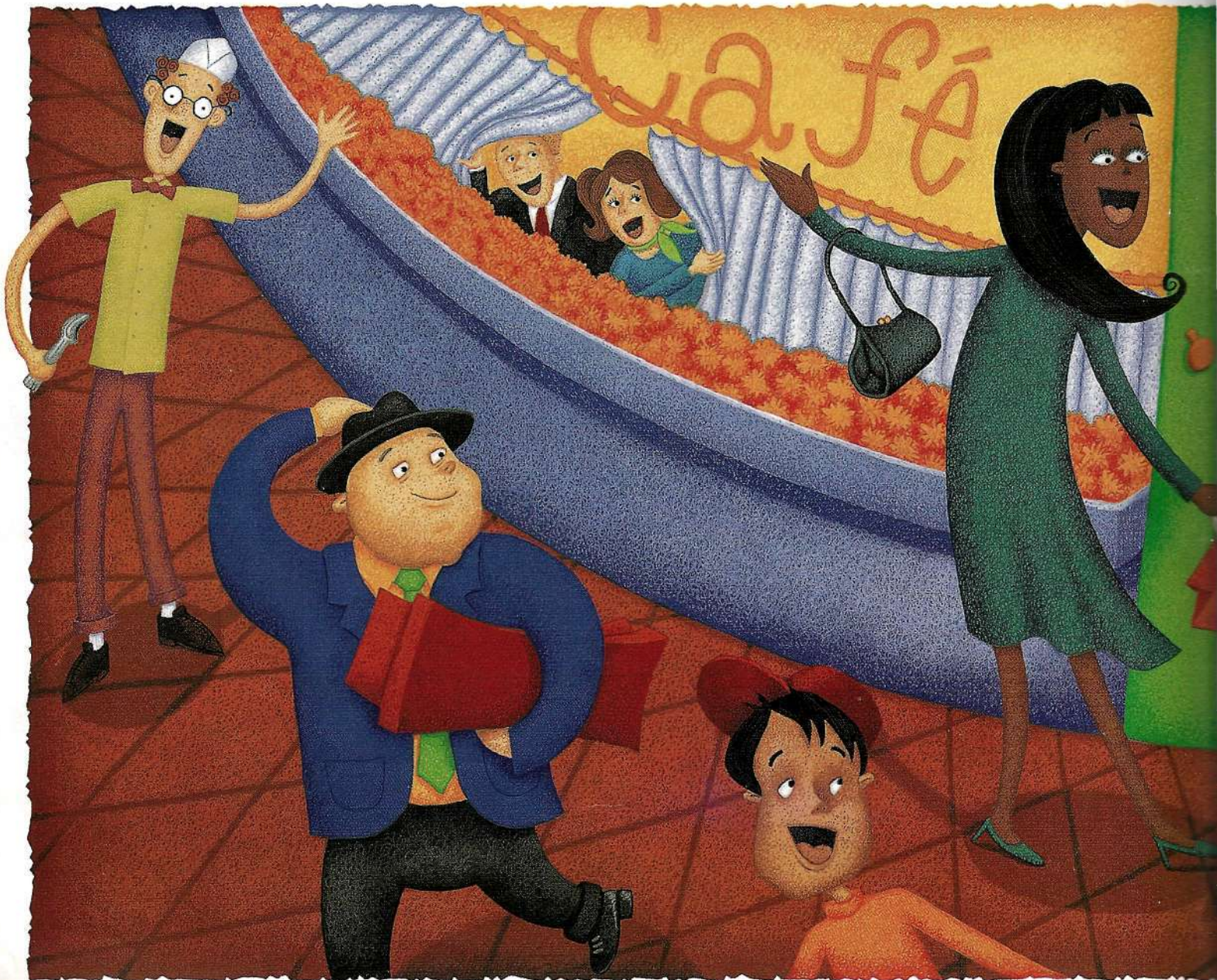
Πειρασμός μεγάλος είναι
της μικρής η προσφορά
κι άνω κάτω έχει κάνει
της Ξινής μας την καρδιά.

Τελικά τ'άποφασίζει,
άλλο δε θ' αντισταθεί.
«Δε φοβάμαι», ψιθυρίζει,
«ό,τι και να μου συμβεί».

Πλησιάζει κι όλο τρέμει,
μα στο τέλος το ζητά:
«Το βατόμουρο με κρέμα,
για μεγάλη κουταλιά!»

Κλείνει μάτια, κλείνει μύτη
και στο στόμα της το φέρνει.
Μια μπουκίτσα παίρνει μόνο,
μα αυτή την ξετρελαίνει!

Τι είναι αυτό; Δεν το πιστεύει! Ποιος θα το 'λεγε, παιδιά!
Ό,τι ως τώρα έχει φάει, δεν αξίζει ούτε μια.

«Μα, πώς είναι δυνατόν; Νόμιζα δε θα μ'αρέσει!
Μόνο τα τουρσιά κι οι πίκλες πίστευα πως είν' καλά
κι όλα τ' άλλα θεωρούσα άνοστα και περιττά!»

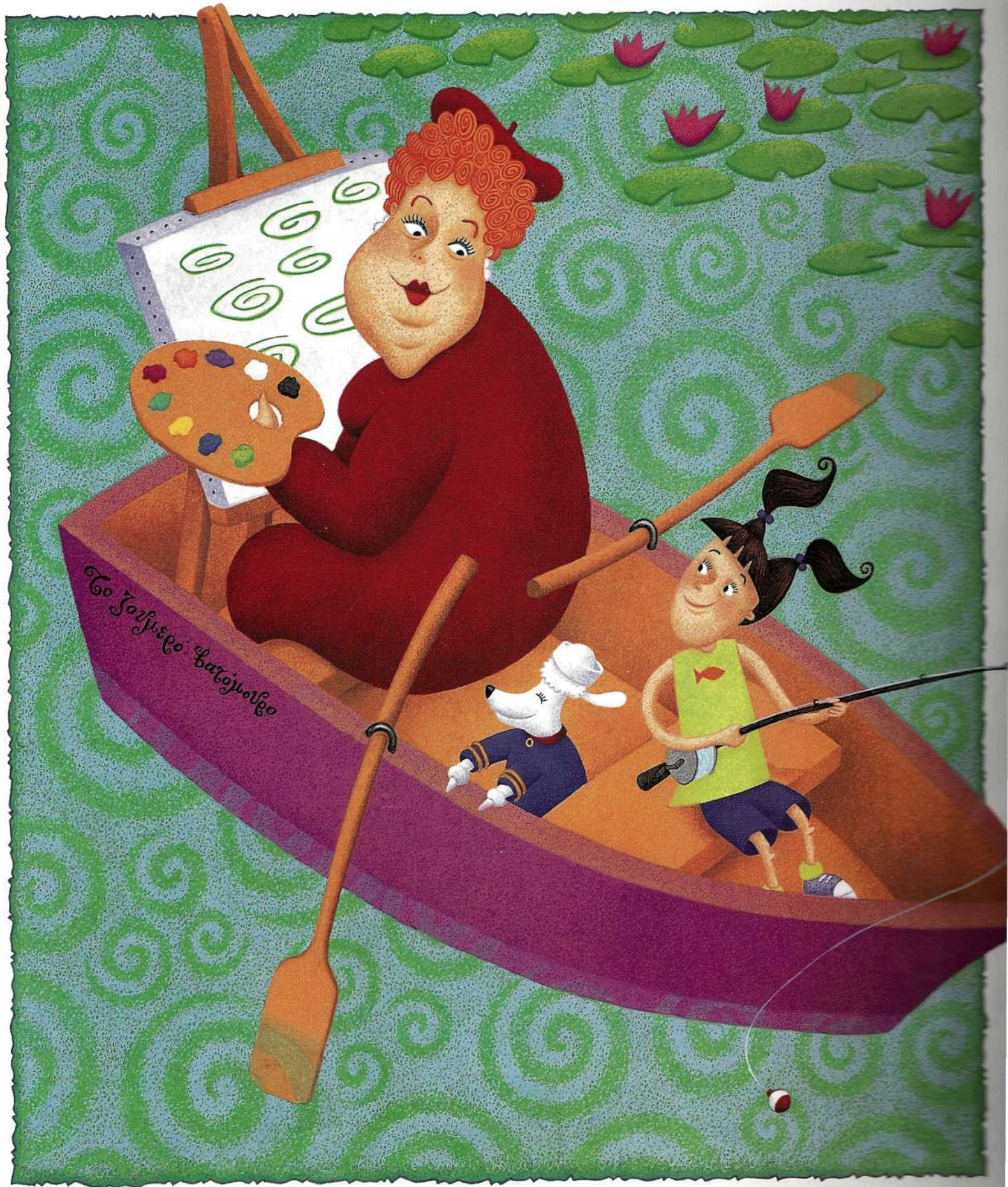
«Να χορεύω θέλω τώρα και να τραγουδώ σωστά
και ζωγραφική να μάθω, να σπουδάσω γαλλικά!

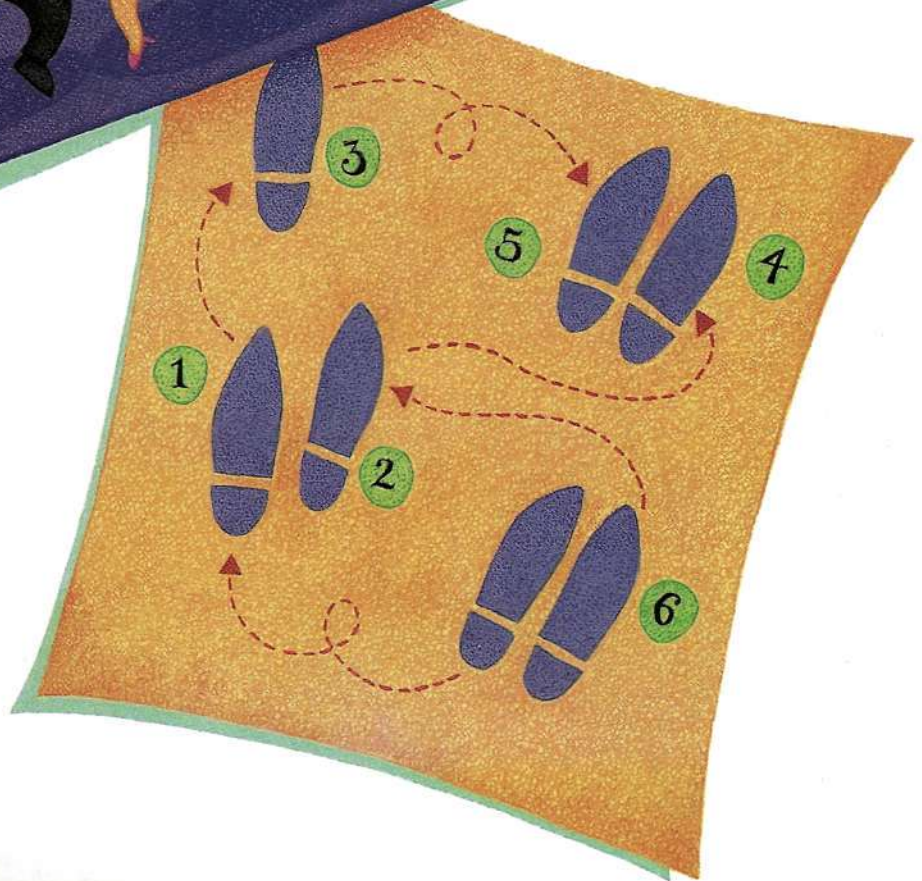
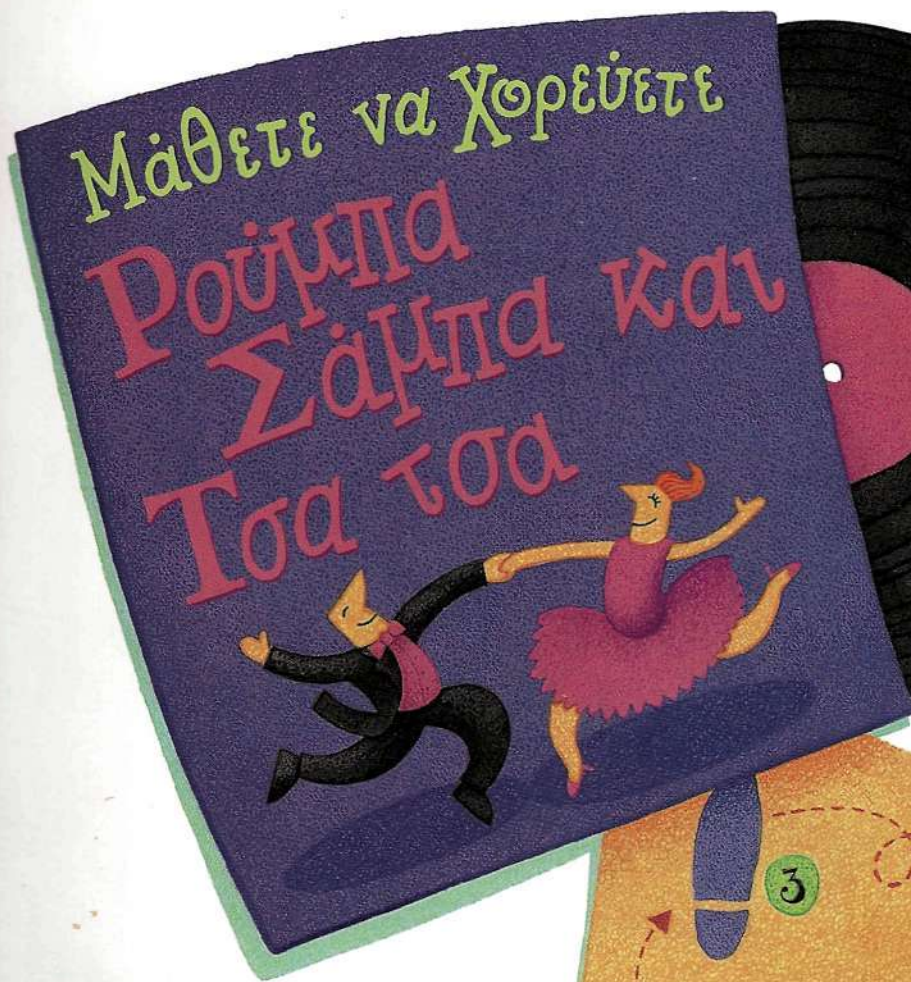
»Βλέπω πράγματα καινούρια, και ποτέ δε θα χορτάσω
όλα τούτα τα ωραία που ποθώ να δοκιμάσω!

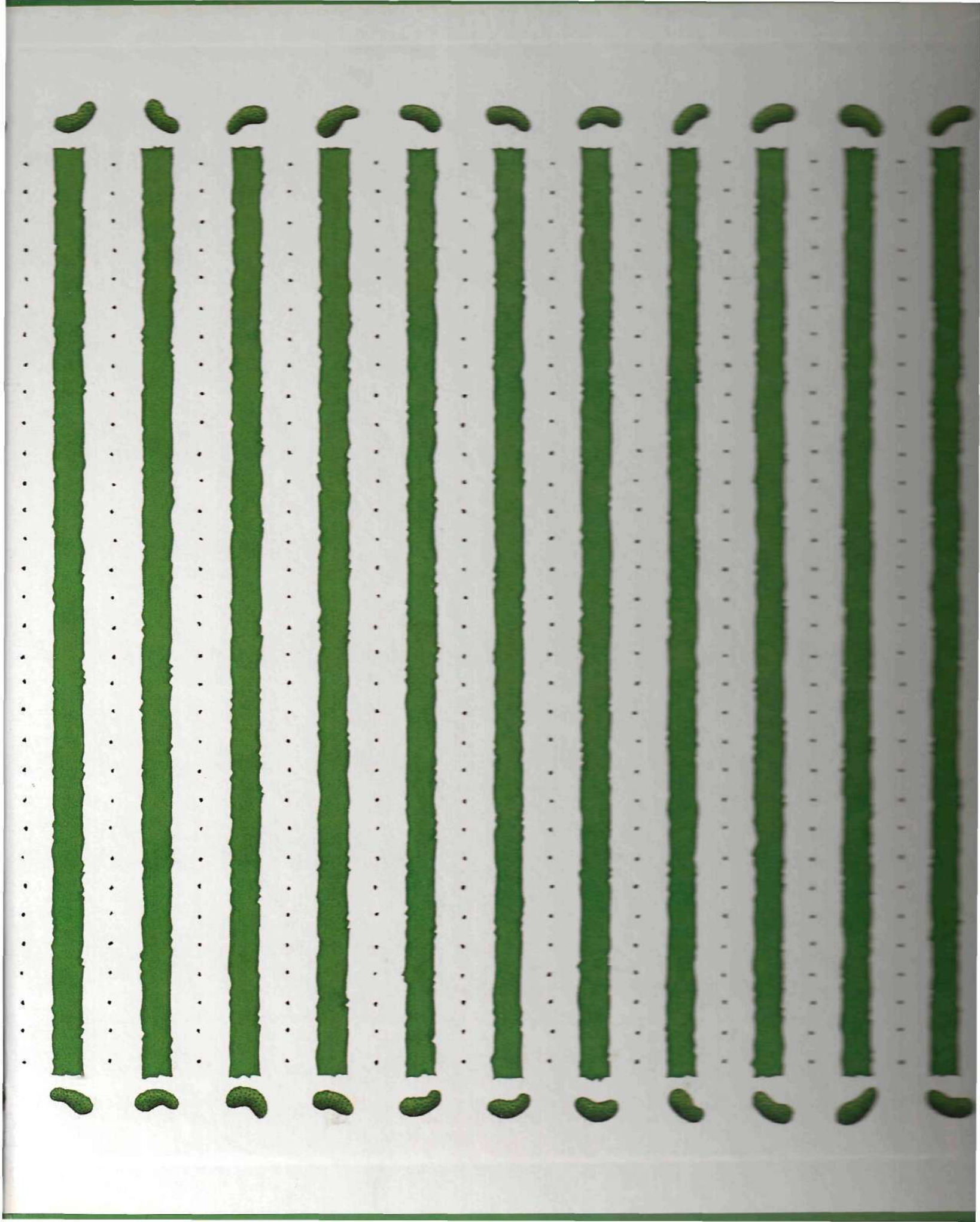
»Νέος κόσμος, νέοι φίλοι, όλα είναι φωτεινά,
και με τόσα που έχω μπρος μου, δε θα βαρεθώ ξανά!»

Κι έτσι τώρα η θεία Κλάρα ξαναβλέπει τη ζωή
δίχως στενοκεφαλιά και πείσμα· όμορφη, χρωματιστή!

*«Γιατί εμένα έτσι μ' αρέσει, αυτά πάντα προτιμώ.
Με κανένα δεν τ' αλλάζω, είμαι σίγουρη γι' αυτό!»
Αν δεν είναι πράσινο, δεν το φοράει.
Αν δεν είναι ξινό, δεν το βάζει στο στόμα της.
Η κυρία Κλάρα Ξινή είναι πεισματάρη και ξεροκέφαλη!
Μα η μικρή ανιψιά της, η σοφή Σοφία,
δε θα ησυχάσει αν δεν αλλάξει τις συνήθειες
της στενόμυαλης Κλάρας...*

Μια χαριτωμένη ιστορία για ξεροκέφαλους και πεισματάρηδες
από πέντε έως... εκατόν πέντε χρονών.

ISBN 960-8240-04-2

9 789608 240049 >